

V i oblaki ga rosite

Vi oblaki ga rosite, ali zemlja naj ga da.
Ve nebesa ga pošljite skor' Zveličarja sveta.
Milo so ljudje zdih'vali, v grehah in temi ječali.
Bog je bil zemljo preklel, greh ljudem nebesa vzel.

Oče večni se usmili, zemlje bridkih bolečin,
da bi se ljudje rešili, se ponudi božji Sin.
Angel počasti Devico, prvo v čednosti kraljico.
Vse izpolni nje srce, kar Gospod ji zapove.

Zgodba sveta in vesela je odprla vsem nebo.
Glej, Devica je spočela Večni je sprejel telo.
Pred Gospoda pokleknimo, se za milost zahvalimo!
Blagor tebi revni svet, greha kmalu boš otet.

O Zveličar, pridi skoraj, spolni, kar srčno želim,
moč prinesi mi od zgoraj, da se čisto spokorim.
Mir nebeški nam dodeli, naj ga uživamo veseli;
zberi nas na sodni dan med ovce na desno stran.